

ת"פ 76032/05/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד זובידאת

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 76032-05-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
מוחמד זובידאת
המאשימה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (2 עבירות) עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם מתגורר עם הוריו. ביום 20.05.23 בשעה 23:00, דרש הנאשם מאמו שתביא לו קינוח, משסירבה לעשות כך, שבר את מכשיר הטלפון שלו והלך לישון. למחרת, שוב דרש הנאשם מאמו שתביא לו קינוח, וכן שתתקן לו את הטלפון ותיתן לו כסף. משסירבה תקף אותה בכך שזרק לעברה כוס מים רותחים שפגעו בידה ועקב כך נגרמה לה כוויה שהצריכה טיפול רפואי. בהמשך היום, הגיעה אחותו של הנאשם, המצויה בהיריון, אל הבית. בשלב מסוים, עת ישבה האחות עם האם בכניסת הבית, יצא הנאשם כשהוא אוחז סכין מטבח ונעץ אותה בדלת הכניסה ללא כל סיבה. בהמשך זרק לכיוון האחות עציץ עשוי אבן אך לא פגע בה, הכה אותה בראשה בידו וסטר לה. עקב כך נגרמה לאחות חבלה בדמות כאבים סחרחורת ואודם. כן מתאר כתב האישום כי בחודש מרץ 2023, איים הנאשם על אמו בפגיעה בכך שאמר שיפגע בידה כאשר תישן וייקח את צמידי הזהב שעל ידה.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ההגנה העידה את המתלוננת אשר תיארה את אופיו של הנאשם וציינה את טוב לבו. האם ביקשה להתחשב במצבו וטענה כי בית הסוהר אינו המקום הנכון בשבילו.

4. ב"כ המאשימה הגיש טיעון בכתב וכן הוסיף טיעונים על פה. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלמות גופן של המתלוננות וכן שלום הציבור וכי מדובר בפגיעה ברף גבוה. ביחס למתחם הענישה עתרה המאשימה לקביעת שני מתחמים. ביחס לאירוע מיום 21.05.23 עתרה למתחם הנע בין 18 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר בפועל ואילו לגבי האירוע מחודש מרץ 2023 עתרה למתחם הנע בין מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנתה המאשימה לעברו הפלילי המכביד ולהיעדר אופק שיקומי וביקשה למקם את עונשו ברף העליון של כל מתחם ולצבור את העונשים. כן ביקשה המאשימה להפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים שהוטל בת"פ 23977-09-20, וכן להורות על הפסקה שיפוטית של עונש מאסר בן 4 חודשים בעבודות שירות שהוטל במסגרת ת"פ 11148-01-22 ואף זאת באופן מצטבר. כן עתרה המאשימה לעונשים נלווים.

5. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות שתחילתו במאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר. בעניין זה נטען שאין מדובר בעבירות מתוכננות וכן הפנה הסנגור למצבו הנפשי של הנאשם. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנה הסנגור למכתב שכתבו בני המשפחה, למסמכים רפואיים, לעובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה וביקש למקם את עונשו ברף הנמוך של המתחם תוך הפעלת המאסר המותנה בחופף. ביחס לעונש המאסר בעבודות שירות הסכים הסנגור להפסקתו אבל ביקש שיופעל בחופף לעונש המוטל בתיק זה. סה"כ ביקש הסנגור שיוטל עונש כולל כמניין ימי מעצר הנאשם.

6. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו והביע חרטה. כן הצהיר שהוא מעוניין לשנות את חייו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. הצדדים חלוקים על אודות השאלה אם יש לקבוע מתחם ענישה אחד או שמה שניים. בעניין זה דעתי כדעת ההגנה. הגם שמדובר בשני אירועי אלימות שבוצעו בשני מועדים שונים, מדובר במסכת עבריינית אחת בעלת קשר הדוק וברור בין העבירות אשר בוצעו כלפי אותה מתלוננת ועל כן נכון לקבוע מתחם עונש הולם אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). עם זאת, לצורך קביעת גבולות המתחם אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר בריבוי עבירות.

8. הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופן, כבודן וביטחונן של המתלוננות והאחות. מדובר בפגיעה לא קלה בערכים המוגנים וזאת לאור עוצמת האלימות ויתר הנסיבות. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי דומה שאין מדובר באירועים שתוכננו מראש ואולם אין בכך כדי להפחית מחומרתם. הנאשם השליך על אמו כוס ובה מים רותחים וגרם לה לכוויה שהצריכה טיפול, אך לא נטען לנזק קבוע. את אחותו היכה בראשה הגם שהייתה בהיריון ואף השליך לעברה עציץ כבד שלא פגע בה. בנוסף, עשה שימוש בסכין כנגד רכוש באופן מאיים. התנהגות זו מלמדת על היעדר עכבות ועל מסוכנות ברורה.

9. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם מגוונת ובעלת מנעד רחב של ענישה, הנע בין

מאסרים מותנים ועד עונשי מאסר שאינם קצרים, והכל תלוי בנסיבות המקרה והנאשם. אביא להלן מספר דוגמאות: רע"פ 3210/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים על אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; רע"פ 3420/11 **חאג יחיא נ' מדינת ישראל** (11.5.2011), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפת סתם של אחותו, בכך שהיכה אותה, הניח שמיכה על ראשה וריסס עליה חומר קוטל חרקים, ובמקרה אחר אחז בשערותיה והיכה אותה. הנאשם נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי, כך שירצה 20 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 59103-08-21 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (2.9.2021), בו התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של נאשם שהורשע באיומים על אחותו ואביו, כשהוא אוחז בסכין, ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 56845-03-16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.5.2016), בו הורשע הנאשם בעבירות איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש שבוצעו כלפי אמו ובן זוגה, ונידון ל-7 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה; עפ"ג 2988-12-10 **קלימן נ' מדינת ישראל** (4.5.2011), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת העונש בגין הרשעתו בעבירות של תקיפת סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף את אמו בכך שמשך בשערותיה והשליכה על הספה. באירוע אחר בעט ברגלה וגרם לה לחבלה. הנאשם נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

10. לאור כל זאת, אני בדעה שמתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

11. לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה ואף לא התבקשתי לעשות כן. עברו של הנאשם מכביד, לא התבקש תסקיר בעניינו ולא הובאו כל ראיות מהן ניתן להסיק סיכויי שיקום כלשהם.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי וביטאה קבלת אחריות וחרטה. עוד הבאתי בחשבון את גילו הצעיר, את מצבו הנפשי הנטען ואת עמדת בני המשפחה ובמיוחד את עמדת האם אשר התייצבה לכל הדיונים והתרשמתי מכאבה הרב על מצבו של בנה. לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד יחסית לגילו הכולל אף הרשעות דומות, וכי הוא ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריח אשר לא היה בהם להרתיעו. לאור כך יש לגזור את עונשו שלא בתחתית המתחם אלא קרוב לגבולו העליון של השליש הראשון (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 **עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); ע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia** (18.5.2023) **Alnour Abker**), פסקה 9).

13. כאן המקום להתייחס לעובדה שנגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר בן 4 חודשים לנשיאה בעבודות שירות. עונש זה חלוט והנאשם טרם החל בנשיאתו. ההגנה הסכימה שאורה על הפסקה שיפוטית של עונש זה והמחלוקת היא באשר לאופן ריצויו, האם במצטבר לעונש שיוטל בתיק זה או שמא בחופף. בעניין זה אפנה להוראות סעיף 51(א) לחוק העונשין הקובע כך:

51(א) הרשיע בית משפט עובד שירות בתקופת עבודתו בשל עבירה אחרת, יחולו הוראות

אלה:

(1) גזר בית המשפט עונש מאסר בשל העבירה האחרת - וקבע שהנאשם לא ישא אותו בעבודת שירות - לא תחל עבודת השירות או תופסק ביום מתן גזר הדין, לפי העניין, ועובד השירות יישא את עונשו או את יתרת עונשו, לפי העניין, בבית הסוהר מהיום האמור או מיום אחר שקבע בית המשפט; **עובד השירות ישא את תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט, שהרשיעו בשל העבירה האחרת, ציווה ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות;** (ההדגשה שלי - י"ט)

14. כאמור, הנאשם טרם החל בעונש המאסר בעבודות שירות ועל רקע עונש המאסר שיש להטיל עליו בתיק זה (ושאינו בעבודות שירות), קיימת חובה להורות שהנאשם לא יחל בעבודות השירות אלא יישא עונש זה בבית מאסר. ביחס לשאלה אם תקופה זו תצטבר או תחפוף לעונש שיטל בתיק זה, ראוי להדגיש את ההבדל המהותי שבין עונש מאסר בעבודות שירות לבין נשיאתו במתקן כליאה. משכך, ראוי במקרים המתאימים לקבוע יחס המרה הולם אשר יביא לידי ביטוי הבדלים אלו, כמו גם את הסיבה בגינה אינו זכאי הנאשם עוד לשאת בעונשו בעבודות שירות, היינו בשל כך שחטא בביצוע עבירות נוספות בגין הוטל עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. לעניין יחס המרה בין עונש מאסר בעבודות שירות לבין מאסר בכליאה אפנה למשל לע"פ 3517/11 **אילנה שמשון נ' מדינת ישראל** (6.3.2013) בו נקבע יחס המרה של 6 חודשי עבודות שירות ל-75 ימי מאסר בפועל באם הנאשמת לא תמצא כשירה לבצע עבודות שירות; וכן לרע"פ 483/14 **טל דוד אמסלם נ' מדינת ישראל** (15.7.2014) בו הומר בערעור על חומרת העונש, עונש מאסר בכליאה למשך 3 חודשים לשישה חודשי מאסר עבודות שירות וזאת ללא ערעור מדינה, ומכאן שתוצאה זו נחזתה כקלה יותר. עם זאת, מדובר ביחס המרה במצב בו האשם לאי ביצוע עבודות השירות אינו נעוץ בנאשם.

15. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל מאסר מותנה בן 3 חודשים שהוטל במסגרת ת"פ 11148-01-22 (שלום קריות, גזה"ד מיום 2.4.23) וכן מאסר מותנה בן 4 חודשים שהוטל במסגרת ת"פ 23977-09-20 (שלום קריות, גזה"ד מיום 5.12.21) באופן שחמישה חודשים יצטברו לעונש אותו הטלתי והיתרה תחפוף. בעניין זה הבאתי בחשבון בין היתר את העונש הכולל הראוי.

ג. לאור כך שהוריתי על הפסקה שיפוטית של עונש המאסר בן 4 חודשים בעבודות שירות שהוטל בת"פ 11148-01-22 ועל נשיאתו במאסר ממש, אני מורה שהנאשם יישא בגין עונש זה 3 חודשים במצטבר לעונש אותו הטלתי לעיל ואת היתרה בחופף.

סך הכל יישא הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 21.05.23.

ד. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת עמוד 4

אלימות פיזית כלפי גוף האדם.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו אב תשפ"ג, 13 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.